

کتابشناسی

جغرافیای تاریخی اسلام و ایران

دانش جغرافیای تاریخی ما از حد کلیات و بیان صورت های آشکار و مشخص پدیده های جغرافیای طبیعی چندان فراتر نرفته است. در نتیجه راجع به محتوا و ماهیت جغرافیای انسانی جامعه گذشته ما تحقیقات کامل و کافی در دست نیست. از آنجا که در یکصد سال اخیر زندگی شهری ایرانیان دچار تحول بسیار آنهم توأم با گسترش جوامع و جمعیت های شهری شده است و نظارت شهرنشینی نیز سخت دگرگون شده است بدون شک از این پس در مباحث جغرافیای تاریخی اطلاعات مربوط به جغرافیای شهری ماخوذ از اسناد و نشریات و مراکز اداری شهری چون شهرداری ها و ادارات مربوط به مسکن و آمار و غیره نقش اساسی خواهد یافت. دانش تاریخی کنونی ما و برنامه های درسی آن فاقد توانایی و پیش بینی لازم برای تربیت نیرو و تدارک پاسخگویی به چنین نیازی است. این نیاز با عنایت به مبادی و مبانی نظری جغرافیای تاریخی و توسعه مباحث جغرافیای تاریخی به عرصه های نوین منطق با تحولات این روزگار ممکن و میسر خواهد شد.

جغرافیای تاریخی برای ما تاکنون بیشتر مبتنی بر مطالعات ناحیه ای و همیشه با تاریخ های محلی بوده است. این اگر چه با محلی گرایی Localism و محلی اندیشی Parochialism نسبتی دارد اما سابقه ای بس دیرینه دارد و منطبق با قواعد جغرافیایی حاکم بر زندگی و فرهنگ گذشته ما بوده است. در چنین شرایطی تحقیقات جغرافیای تاریخی در کلان ملی (به نسبت محلی) حضوری کم رنگ می یابند. تاکنون ابعاد ملی (کشوری) زندگی گذشته ایرانیان کمتر وارد تحقیقات جغرافیای تاریخی شده است و تحلیل هایی که از این نوع مطالعات منبث باشد بسیار اندک هستند. در حالی که در کشورهای اروپایی این نوع از تحقیقات جغرافیای تاریخی توسعه و ترقی خاصی داشته اند. بدون شک شرایط و الزامات آن جوامع در گسترش چنین تحقیقاتی نقش داشته است اما لاجرم در این دوران ما نیز از عطف توجه بدان گریزی نداریم. معنود آثاری چون ایران نامک نوشته امان الله قرشی (تهران ۱۳۷۳) وجود دارد.

بسیاری از زوایای جغرافیای تاریخی ما تاکنون در پرتو نگرشهای عام به این مبحث مبهم مانده و پرتو روشنی بخش بر آنها افکنده نشده است. تحقیقات توأم با نکته سنجی و اختصاص توجه می تواند به راهگشایی در حل و فصل این ابهامات کمک بسیار کند. آثاری چون تحقیقات جغرافیایی راجع به ایران اثر الفونس گابریل و چهارسو ونگرشی کوتاه بر تاریخ و جغرافیای تاریخی نوشته حسین شهیدی (تهران، ۱۳۶۵) متأسفانه اندک هستند و لازم است بیشتر فراهم آیند.

توسعه تحقیقات جغرافیایی چنانکه گذشت راهگشای مباحث جدیدی در تاریخ و جغرافیای ایران خواهد شد این بدان معنی نیست که آنچه را تاکنون عرضه و ارائه شده است از نظر دور بداریم. ادامه تصحیح و انتشار آثار جغرافیای تاریخی همچنان لازم است، ادامه یابد و آثار بزرگی چون مسالک الانصار نوشته ابن فضل الله در ۲۶ جلد و آثار مقریزی و دیگران که هنوز به فارسی زبانان عرضه نشده است مورد توجه قرار گیرد.

○ نصرالله صالحی

نخستین آثار جغرافیایی عمدتاً به «مسالک و ممالک» اختصاص داشت زیرا رونق تجارت و گسترش رفت و آمد و اهمیت بسیار زیاد نظام بستی (برید) چنین ایجاب می کرد که راهها و فواصل (مسالک) و شهرها و سرزمین ها و کشورها (ممالک) به طور دقیق مورد شناسایی قرار گیرد. در این زمینه ابن خردادبه که خود ریاست دیوان برید را برعهده داشت، با تألیف المسالک و الممالک خود نقش تعیین کننده ای در پایه گذاری دانش جغرافیای مسلمانان ایفاء کرد تا جایی که او را پدر جغرافیا و اثرش را نخستین اثر جغرافیایی دانستند.^۱ گذشته از کتب مستقل مربوط به جغرافیه می بایست اولین سفرنامه هایی را که در میان مسلمین پدید آمد به عنوان سومین دسته از تألیفات به حساب آورد که حاوی مطالبی در حوزه جغرافیای تاریخی هستند.

از آن جمله اند سفرنامه بسیار ارزشمند ابن فضلان و بعد ابودلف و سفرنامه های دیگری که در این کتابشناسی به آنها اشاره شده است.

این کتابشناسی اگرچه با معرفی ابن خردادبه و اثر معروفش که به نیمه دوم قرن سوم هجری تعلق دارد آغاز شده، اما باید توجه داشت که جغرافی نگاران دیگری نیز بودند که در واقع آغازگر این دانش به حساب می آمدند. از جمله: هشام بن محمد الکلبی و یا

با آغاز فتوحات مسلمین، اعراب مسلمان به تدریج به سرزمین های تازه ای گام گذاشتند. این امر آنان را به مناطق و ممالکی کشاند که تا پیش از آن چندان برایشان آشنا نبود. لذا شناخت راهها، قریه ها، شهرها و کشورهای مفتوحه ضرورتی غیر قابل انکار یافت. از سوی دیگر هر چه از زمان یکپارچه شدن بخشی از دنیای مسکون بر اثر فتوحات مسلمین گذشت و دستگاه خلافت بر سرزمین های بیشتری تسلط یافته آشنایی با مناطق جدیدتر و برقراری ارتباط میان بلاد دور دست اسلام با مرکز خلافت از ضرورت بیشتری برخوردار گردید علاوه بر این دو عامل که نقش اساسی در توجه مسلمین به جغرافیا داشت، بایستی عوامل دیگری را نیز اضافه کرد از آن جمله: آشنایی مسلمین با دانش و علوم سرزمین های دیگر بویژه ایران و یونان، گسترش تجارت و بازرگانی در اثر یکپارچه شدن قلمرو اسلام، ضرورت و لزوم محاسبات و نظم دقیق برای اخذ خراج و مالیات سفر حج و تعیین قبیله و مانند آن. این عوامل باعث شد که مسلمین «لزم تعیین دقیق وضع و موقع اماکن را» دریابند. از این رو در آثاری که از اوایل قرن سوم تألیف گردید توجه خاصی بر جغرافیا نشان داده شد. در ابتدا مباحث مربوط به جغرافیا در کتاب های تاریخی بطور جسته و گریخته راه یافت و سپس بطور عمده در کتب و منابع جغرافیایی و سفرنامه ها نمود یافت.

توضیح: نسخه خطی این اثر را نخستین بار شارل شیفر فرانسوی (schefer Charles) در اواسط قرن ۱۹ در استانبول یافت و استساخ آن را در کتابخانه ملی پاریس به امانت گذاشت. سپس همقطارش دسلان فرانسوی (B.M.J.Deselane) اولین تحقیقات درباره این کتاب را همراه با خلاصه‌ای از آن در سال ۱۸۶۲م. منتشر کرد. بعد از او اشیرنگر اطریشی (Sprenger) یک ارزیابی از قسمت‌های جغرافیایی کتاب ارائه داد و در نهایت دخویه قسمت‌های گزیده‌ای از منزل‌های پنجم و ششم کتاب را تحت عنوان «بذمن کتاب الخراج و صنعة الکتاب» ضمیمه المسالك والممالك این خردادبه منتشر کرد.

این گزیده با مشخصات زیر به فارسی نیز ترجمه شده است: قدامه بن جعفر: کتاب الخراج ترجمه و تحقیق حسین قره چانلو، انتشارات البرز (تهران، ۱۳۷۰) مبنای ترجمه فارسی نسخه اقصی شده چاپ لینن ۱۸۸۹م. است که به کوشش دخویه به چاپ رسیده است.

۳- یعقوبی (ابن واضح احمد بن ابی یعقوب، متوفی ۲۷۹ ق.) البلدان، (تألیف ۲۷۸ ق.) ترجمه محمدابراهیم آیتی، بنگاه ترجمه و نشر کتاب (تهران، ۱۳۵۹)، ۱۷ + ۲۱۲ ص.

توضیح: قسمت مربوط به «مغرب» این کتاب در سال ۱۸۶۰ م. به همت دخویه به چاپ رسید. و این نخستین اثری بود که از یعقوبی انتشار یافت. تمام کتاب در سال ۱۸۶۱ م. به همت یک مستشرق هلندی بنام ویلیام جوینبول (William. Juynboll) به چاپ رسید. در سال ۱۸۹۱ دیگر بار تمام کتاب جزء چند مجلد کتاب جغرافیایی به همت دخویه در لینن منتشر گردید در سال ۱۹۲۷ ترجمه فرانسوی البلدان به همت خورشناسی به نام ویت (wiet) انتشار یافت. آیتی از روی چاپ اول و دوم دخویه و چاپ نجف اقلام به ترجمه این اثر کرده‌است.

۴- ابن رسته (احمد بن عمر) الاعلاق النفیسه (تألیف ۲۹۰ ق.) ترجمه حسین قره چانلو، مؤسسه انتشارات امیر کبیر (تهران، ۱۳۶۵) ۲۳۳ ص.

توضیح: نخستین خورشناسی که به تصحیح کتاب ابن رسته پرداخته جوینبول است که در سال ۱۸۶۱ م. بخشی از آن را در لینن چاپ کرد. سپس خورشناس دیگری بنام کاستون ویت همین چاپ را به فرانسه ترجمه و با توضیحات و زیرنویس در سال ۱۸۸۲ در لینن منتشر کرد. دخویه نیز با نوشتن مقدمه‌ای مفصل بر این کتاب آن را در سال ۱۸۹۱ در لینن منتشر کرد. خورشناسان دیگری مانند خوولسون، کاروی زیجلیدی (K.czegledy) و هامادوف (Hamadow) نیز به تحقیقاتی راجع به این اثر پرداختند. ترجمه فارسی از روی چاپ لینن ۱۸۹۱م. بوده که دخویه چاپ کرده علاوه بر آن، ترجمه فارسی با ترجمه فرانسه که توسط ویت انجام شده بود تطبیق داده شده و نیز منابعی را که این خورشناس درباره اعلام مهم کتاب تحقیق و بررسی نموده در پاورقی به فارسی ترجمه شده است.

۵- ابن فقیه (ابوبکر احمد بن محمد بن اسحاق همدانی)، مختصر البلدان (بخش مربوط به ایران) (تألیف ۳۹۰ ق.) ترجمه ح. مسعود، انتشارات بنیاد فرهنگ ایران (تهران ۱۳۴۹) بیست و پنج + ۳۰۱ ص.

توضیح: این اثر را دخویه جزء «مجموعه کتب جغرافیایی عربی» به عنوان جلد پنجم آن مجموعه در سال ۱۸۸۷م. منتشر کرد. از آن پس خورشناسان متعددی به تحقیق در آن پرداختند از جمله خورشناس روسی کراچکوفسکی (cratchkovski) و نیز کونیک که تحقیق مستقلی در مورد آن انجام دادند. فواد سزگین نیز این اثر را در مجموعه جغرافیایی منتشر کرد. (فرانکفورت ۱۹۸۸م، ۱۴۰۸ ق.) این چاپ در لبنان نیز تجدید چاپ شده است. دارالاحیاء التراث العربی (بیروت، ۱۴۰۸ ق، ۱۹۸۸م) ۳۳۱ ص.

تالیفات قرن چهارم

۶- بلخی (ابوزید احمد بن سهل، متوفی ۳۲۲ ق.) کتاب الاشکال یا صور الاقالیم (تألیف ۳۰۹ ق.).

توضیح: به نظر دخویه کتاب اصطخری تحریر بار دوم و مفصل‌تری از کتاب بلخی است که میان سالهای ۳۱۸ و ۳۲۱ در زمان حیات خود بلخی فراهم آمده بوده است. نگاه کنید به «علم جغرافیا و تطورات آن در جهان اسلام» تألیف مقبول احمد ترجمه احمد آرام، ص ۱۰۴.

۷- ابن فضلان (احمد بن فضلان بن العباس بن راشد بن حماد) سفرنامه

ریاضی‌دان معروف محمد بن موسی خوارزمی که گفته‌اند او با تألیف کتاب صورالارض (تألیف میان سالهای ۲۲۲ - ۲۲۱) در سده سوم هجری اساس علم جغرافیای اسلامی را پایه‌ریزی کرده است. همچنین فیلسوف نامدار ابویوسف یعقوب کندی که معاصر خوارزمی بود و کتابی در جغرافیا به نام رسم المعمور من الارض نوشته که توصیف مناطق مسکونی زمین بوده شاگرد کندی - احمد بن محمد بن طیب (متوفی ۲۸۶) - نیز اثری در جغرافیا بنام المسالك والممالك نوشت. او همچنین درباره دریاها، آبها و کوه‌ها رساله‌ای تحت عنوان فی البحار و المیاه و الجبال به رشته تحریر در آورد.

در حدود همین سالها یکی از ریاضی‌دانان برجسته بنام ابوالحسن ثابت بن قره (۲۲۸ - ۲۲۱ ق) کتاب بطلمیوس را ترجمه کرد. این ندیم در شرح حال ابولعباس جعفر بن احمد مروزی که او را یکی از مؤلفان کتب در علوم مختلف و دارای تالیفات بسیار شمرده گفته است که او نخستین کسی است که «درباره مسالك و ممالك (راهها و کشورها)» کتابی تألیف کرده ولی آن را به پایان نرسانید. بنابراین از مجموع آثار پیشگفته برخی، کاملاً از بین رفته و از برخی دیگر تنها نام و نشان و اطلاعات اندکی باقی مانده است. از این روست که این خردادبه را بنابه دلایلی از جمله اینکه اثرش کاملاً باقی مانده و مهمتر این که تاثیر شگرفی بر جغرافیای‌نگاران بعد از خود بجا گذاشته است را به عنوان پدر علم جغرافیای مسلمانان دانسته و اثر او را در زمره نخستین کتبی می‌دانیم که در علم جغرافیا به زبان عربی تألیف شده است.^۱

در این کتابشناسی بعد از بیان مشخصات اجمالی هر کتاب (اعم از نام کتاب، نام مؤلف سال تألیف و...) یک «توضیح» ضروری نیز آورده شده که حاوی آگاهی‌هایی است در خصوص نخستین تصحیحات و تحقیقات و احیاناً ترجمه‌هایی که مستشرقین غربی از منابع جغرافیایی تاریخی به عمل آورده‌اند.

باید توجه داشت که خورشناسان معروف اروپایی در واقع برای نخستین بار از اوایل قرن ۱۹ نسخه‌های خطی منابع جغرافیایی را یافته و با صرف سال‌ها وقت و به طریقی محققانه به تصحیح آنها پرداخته و بعضاً نیز آنها را به زبان‌های اروپایی ترجمه کرده با مقدمه و حواشی مفید و ارزشمندی در همان قرن ۱۹ در اروپا منتشر کرده‌اند.

متأسفانه این آثار در کشورهای عربی و نیز در ایران قریب به یکصدسال بعد مورد توجه محققین قرار گرفته و با اینکه بسیاری از این منابع جغرافیایی تاریخی، یا تماماً مربوط به ایران است و یا بخش مهمی از آنها پیشینه جغرافیایی ایران را در بر دارد تنها در دو سه دهه اخیر به ترجمه و انتشار آنها اقدام شده است و هنوز بسیاری از این آثار به زبان عربی است و برخی نیز به صورت ترجمه به زبان‌های اروپایی موجود است.

مسئلاً اهتمام به ترجمه و انتشار منابع مذکور به پر شدن خلاء موجود در زمینه منابع جغرافیایی تاریخی در زبان فارسی کمک شایانی خواهد نمود.

تالیفات قرن سوم

۱- ابن خردادبه (ابوالقاسم عبیدالله بن عبدالله) المسالك والممالك (تألیف ۲۷۲ ق.) ترجمه حسین قره چانلو، ناشر: مترجم، (تهران، ۱۳۷۰)، ۲۱۱ ص و نیز ترجمه دیگر با این مشخصات: ابن خردادبه: مسالك و ممالك: ترجمه سعید خاکرند (با مقدمه‌ای از: اندره میکل) میراث ملل، (تهران ۱۳۷۱)، ۲۲۲ ص
توضیح: دانشمندان اروپایی از سالهای ۶۰ سده ۱۹ از طریق دو نسخه خطی با المسالك والممالك آشنا شدند. سومین و بهترین نسخه خطی با تصحیح و ترجمه فرانسوی دخویه (De Goeje) شرق شناس هلندی در ۱۸۸۹م [۱۳۰۶ ق] انتشار یافت. در روسیه دانشمندانی نظیر روزن (Rozen) و کونیک (kunik) در سالهای ۷۰ سده ۱۹ پیرامون این کتاب به ویژه در زمینه مطالبی که با خط سیر بازرگانان روسی ارتباط داشت به تحقیق پرداختند. بارتلد نیز در این زمینه تحقیقاتی انجام داده است. (برای آگاهی بیشتر نگاه کنید به دایرةالمعارف بزرگ اسلامی، ج ۳، ص ۴۱۲).

۲- قدامه بن جعفر (ابوالفرج قدامه بن جعفر معروف به کاتب بغدادی، متوفی ۳۲۰ ق.) کتاب الخراج و صنعة الکتابه به کوشش فواد سزگین با همکاری علاءالدین جوخوشا و مازن عماوی و یکهارد نویبوار، معهد تاریخ العلوم العربیة و الاسلامیة (فرانکفورت، ۱۹۸۶ م، ۱۴۰۷ ق.).

این فضلان (تألیف آغاز قرن چهارم قمری) ترجمه ابوالفضل طباطبائی، انتشارات بنیاد فرهنگ ایران، (تهران، ۱۳۴۵).

توضیح: ابتدا مستشرقین روسی و آلمانی از جمله فرین (frahn) و کوفالفسکی (A.P. Kovalevski) به انجام تحقیقات جدی راجع به سفرنامه این فضلان پرداختند. فرین این اثر را به زبان لاتین نیز ترجمه و منتشر کرد. در سال ۱۹۵۹م. یکی از محققان عضو آکادمی علمی دمشق ضمن انتشار متن عربی سفرنامه این فضلان مقدمه مفصلی نیز بر آن نوشت که از طرف آکادمی علوم دمشق منتشر گردید. خوشبختانه این مقدمه در ترجمه فارسی به همراه مقدمه مفید مترجم آورده شده است.

۸- اصطخری (ابواسحق ابراهیم، متوفی ۳۴۶) مسالک و ممالک (تألیف ۳۴۰ ق و ترجمه قرن پنجم هجری) به اهتمام ایرج افشار، شرکت علمی و فرهنگی، (تهران ۱۳۶۸) چاپ سوم با الحاقات جدید سی و هشت + ۳۵۷.

توضیح: کتاب اصطخری برای نخستین بار در سال ۱۸۳۹م. از روی نسخه خطی که تاریخ آن ۶۹۰ ق. است توسط یک خاورشناس آلمانی بنام مولر (J.H. Moeller) با مقدمه‌ای به زبان لاتینی انتشار یافت. سپس دخویه مستشرق معروف آن را از روی پنج نسخه خطی در سال ۱۸۷۰م. چاپ و منتشر کرد. و مجدداً از روی آن در سال ۱۹۲۷م. طبع دیگری به همان شکل به طریق عکسبرداری منتشر شد. در سال ۱۹۶۱ طبع جدیدی به نام المسالک و الممالک در سلسله انتشارات موسوم به «تراث» به تحقیق دکتر محمدجابر عبدالعدل الحسینی و مراجعه محمدشقیق غریبال در قاهره انتشار یافت. این طبع مبتنی بر سه نسخه خطی قدیمی و مصور (یکی تاریخ دار و مورخ ۸۷۸) و طبع معروف دخویه است. ایرج افشار در سال ۱۳۳۷ ش. ترجمه قرن پنجم / ششم مسالک و ممالک را از روی دو نسخه خطی معتبر تصحیح و منتشر ساخت همین طبع در سال ۱۳۶۸ با الحاقات جدید برای بار سوم منتشر شده است.

۹- سهراب [۶] عجائب الاقالیم السبعة الی نهاية المماره (و کیف هیئة المدن و احاطة البحار و تشقیق نهارها و معرفة جبالها و جمیع موارد خط الاستواء و الطول و العرض بالمسطرة و الحساب و المددو البحث علی جمیع ملائک)، [تألیف نیمه اول قرن چهارم] ترجمه حسین قرهچانلو، انتشارات حوزه هنری سازمان تبلیغات اسلامی، (تهران، ۱۳۷۶) چاپ اول، ۳۹۶ ص.

توضیح: این اثر برای نخستین بار توسط هانس فون مزیک (Hans Von mzik) تصحیح و در مطبعه آتولف هوزر هوزن چاپ شده است. (وین ۱۹۲۹م. ۱۳۳۷ ق) ۲۰۱ ص به همراه ۱۷ صفحه مقدمه به زبان آلمانی.

۱۰- جیحانی (ابوالقاسم بن احمد) اشکال العالم (تألیف نیمه دوم قرن چهارم، ترجمه ربع اول قرن هفتم هجری توسط علی بن عبدالسلام کاتب) تصحیح و تعلیقات فیروز منصوری، انتشارات آستان قدس رضوی (مشهد ۱۳۶۸) ۲۳۴ ص.

توضیح: سرهیزی را لیسون نخستین کسی بود که در سالهای ۱۸۳۹ و ۱۸۴۰ با انتشار مقاله‌هایی در مجله انجمن جغرافیای سلطنتی لندن به معرفی اشکال العالم پرداخته است. از جمله محققان دیگری که بعدها راجع به این اثر به تحقیق پرداخته‌اند می‌توان به شارل پیرهانی ریو، استغن جانیسک، هاشم شایق، ولادیمیر مینورسکی و سمید نفیسی^{۱۱} اشاره کرد.

برخی از اینان در صحت انتساب این اثر به جیحانی تردید کرده‌اند. مصحح اشکال العالم با اطمینان این اثر را از تألیفات ابوالقاسم احمد جیحانی دانسته و نیز بطور مسلم و قطعی اظهار داشته که دو اثر مسالک و ممالک اصطخری و صورة الارض ابن حوقل چیزی جز رونویسی بی‌کم و کاست از اشکال العالم جیحانی نیستند [۹].

۱۱- ابودلف (مسرین المصلح الخزرجی) سفرنامه ابودلف در ایران (تألیف ۳۴۱ ق) همراه با تعلیقات و تحقیقات بسیار ارزشمند مینورسکی، ترجمه سید ابوالفضل طباطبائی، انتشارات فرهنگ ایران زمین، (تهران، ۱۳۳۲) ۱۸۷ ص.

توضیح: رساله ابودلف که جزء یک مجموعه منحصر بفرد (شامل الرسالة الاولى و الرسالة الثانية بقلم ابودلف و رساله ابن الفقیه و رساله ابن فضال) بوده اول بار توسط یک دانشمند ترک بنام بشقیر زکی ولیدی طوقان در سال ۱۹۲۲م. از کتابخانه آستان قدس رضوی کشف گردید و به مستشرقین شناسانده شد. در سال ۱۹۵۰م. بنابر توصیه کراچکوفسکی برای انتشار رساله دوم اقدام شد. در سال ۱۹۶۰م. این رساله توسط آن. ب بولجاکوف و ا. خالوف به روسی ترجمه و با حواشی مفید و متعدد منتشر شد. مینورسکی آن را در سال ۱۹۵۵م. به انگلیسی

ترجمه و با تعلیقات بسیار ارزشمند منتشر کرد. خوشبختانه در ترجمه فارسی، هم مقدمه روسی و هم مقدمه مینورسکی ترجمه و همراه با مقدمه مفید مترجم یکجا در آغاز کتاب آورده شده است. متن رساله دوم نیز با ترجمه انگلیسی مینورسکی در مطبعه دانشگاه قاهره در سال ۱۹۵۵م. یکجا چاپ شده است. (عربی ۳۱ ص، انگلیسی ۱۳۶ ص).

۱۲- ابن حوقل: صورة الارض، (تألیف ۳۶۷ ق) ترجمه جعفر شعار، انتشارات بنیاد فرهنگ ایران (تهران، ۱۳۴۵) ۳۷۰ ص.

توضیح: این اثر در سال ۱۸۷۳ به کوشش دخویه در لینن در جزء دوم نشریات جغرافیایی عرب به نام مسالک و ممالک انتشار یافت. سپس هانس فون مزیک این اثر را تصحیح و در سال ۱۹۲۶ در وین منتشر کرد. (۱۶۳ ص، یک صفحه گراور اصل نسخه ۲۱ صفحه مقدمه به زبان آلمانی) چندین بار متن عربی در اروپا چاپ شده از جمله در لینن به سال ۱۹۲۸ (ترجمه شعار بر مبنای این چاپ است) این اثر به زبان انگلیسی نیز ترجمه شده است.

۱۳- گمنام: حدود العالم من المشرق الی المغرب (تألیف ۳۷۲) به کوشش منوچهر ستوده کتابخانه طهوری (تهران، ۱۳۶۲) ده + ۲۵۲ ص و نیز: حدود العالم همراه با مقدمه بارتلد و تعلیقات مینورسکی، ترجمه میرحسین شاه، تصحیح و حواشی، مریم میراحمدی و غلامرضا ورهرام، انتشارات دانشگاه الزهراء (تهران، ۱۳۷۲) بیست و سه + ۲۰۴ ص.

توضیح: این اثر نفیس فارسی برای نخستین بار در سال ۱۹۳۰م. به کوشش بارتلد جزء «نشریات آکادمی علوم شوروی» به چاپ رسید مینورسکی ترجمه دقیق و ادبی این اثر را همراه با استراکات و تعلیقات در سری انتشارات لوقاف گیپ در سال ۱۹۳۷ منتشر کرد. در میان محققان ایرانی سید جلال‌الدین تهرانی پس از انتشار متن چاپ عکسی حدود العالم به وسیله بارتلد در سال ۱۹۳۲م. (۱۳۱۲ ش) به چاپ اثر مذکور در مطبعه مجلس شورا همت گماشت. در سال‌های اخیر دو چاپ ارزشمند دیگر از این اثر در اختیار محققان قرار گرفته است. (بامشخصات پیشگفته).

۱۴- مقدسی (ابوعبدالله محمد بن احمد مقدسی) احسن التلخیص فی معرفة الاقالیم (تألیف ۳۷۵ ق)، ترجمه علینقی منزوی، شرکت مؤلفان و مترجمان ایران (تهران ۱۳۶۸) ۲ جلد ۸۱۰ ص.

توضیح: این کتاب توسط دخویه مستشرق هلندی چند بار در لینن چاپ شده است. (لینن ۱۹۰۹م. ۴۹۸ ص به همراه ۷ صفحه مقدمه لاتین) در ترجمه فارسی، مقدمه لاتینی دخویه نیز ترجمه شده و همچنین عبدالرفیع حقیقت نیز مقدمه‌ای بر کتاب نوشته است.

۱۵- بیرونی (ابوریحان محمد بن احمد بیرونی خوارزمی): کتاب تحديد نهايات الاماکن لصحیح مسافات المساکن، ترجمه احمد آرام، انتشارات دانشگاه تهران (تهران، ۱۳۵۲). بیست و چهار + ۲۸۵ همراه با مقدمه بسیار ارزشمند استاد آرام.

توضیح: نسخه خطی منحصر به فرد این اثر در کتابخانه فاتیح استانبول بوده و ترجمه انگلیسی این کتاب در سال ۱۹۶۲ دو بار در بیروت چاپ شده است. ترجمه فارسی از روی نسخه عربی و انگلیسی صورت گرفته است. این اثر در آنکارا به تصحیح محمد بن تاوید الطنجی و دیگری در قاهره از طرف جامعه دول عرب به تصحیح و حاشیه نویسی بسیار عالمانه، ب. بولجاکوف و ملاحظه امام ابراهیم احمد صورت گرفته است.

۱۶- منجم (اسحق بن حسین): کتاب احکام المارجم فی ذکر المداين المشهورة بكل مکان

توضیح: منجم بین سال‌های ۴۵۴-۴۴۰ ه. در مراکش زندگی می‌کرده است. اثر مزبور که یک فرهنگ جغرافیایی است درباره شهرهای بسیاری سخن می‌گوید این اثر از چنان اهمیتی برخوردار بوده که افریسی و ابن خلدون از آن بهره فراوان بردمانند نگاه کنید به: خدمات مسلمانان به جغرافیه، صص ۵۰-۳۹.

تألیفات قرن پنجم

۱۷- ناصر خسرو (ابومعین حمیدالدین ناصر بن خسرو قبادیانی مروزی - ۴۸۱-۳۹۴ ق).

سفرنامه ناصر خسرو با حواشی و تعلیقات و فهراس اعلام و لغات به کوشش محمد دبیر سیاقی، انتشارات کتابفروشی زوار (تهران، ۱۳۳۵). بیست

ونه + ۱۵۱ ص.

توضیح: متن این سفرنامه در سال ۱۸۸۱ توسط مستشرق فرانسوی شارل شفر، در پاریس منتشر شد سپس در برلین، هند و ایران انتشار یافت.

۱۸- ابی عیبدالله البکری (ابی عیبدالله بن عبدالعزیز البکری الاندلسی، ۴۸۷-۴۳۲ ق. -): معجم المستفح من اسماء البلاد و المواضع به کوشش مصطفی السقاء. (قاهره ۱۹۴۵ م، ۱۳۶۲ ق.) چاپ اول، ۴ جلد ۱۹ + ۱۶۲۸ ص.

توضیح: این اثر نخستین بار توسط مستشرق معروف آلمانی فردیناند ووستنفلد (wustenfled) تصحیح و با مقدمه و توضیحات در دو جلد در آلمان در سالهای ۱۸۷۶ و ۱۸۷۷ منتشر شده است. بکری را می توان نخستین جغرافیایان آسیایولی مسلمان دانست او کتاب دیگری نیز راجع به راهها و سرزمین ها به نام المسالك و الممالك به رشته تحریر کشیده است.

۱۹- محمد بن موسی الخوارزمی: صورة الارض، (تألیف ۴۲۷ ق.)

توضیح: این اثر را اسپیناوسی، نلینو مورد بررسی قرار داده است.

تالیفات قرن ششم

۲۰- ابن بلخی؛ فزسانه؛ (تألیف اوایل قرن ششم)، به سعی و اهتمام و تصحیح گای لسترانج و رینولد آلن نیکلسون، انتشارات دنیای کتاب (تهران ۱۳۶۳) چاپ دوم ۱۹۹ ص + ۳۲ مقدمه به انگلیسی.

توضیح: این کتاب برای اولین مرتبه در سال ۱۹۲۱ م. توسط دو مستشرق معروف گای لیسترانج (G.lestrange) و رینولد آلن نیکلسون (R.A. Nicholson) در مطبعه دارلفنون کمبریج انگلستان از محل اوراق گیب چاپ گردید، همین اثر در سال ۱۳۴۳ ش. به کوشش علی نفی بهروزی در شیراز منتشر گردید (انتشارات اتحادیه مطبوعاتی فارس، ۱۳۴۳) ج + ۲۴۵ ص، در این چاپ متاسفانه مقدمه مفید و مبسوط دو مستشرق مزبور آورده نشده است.

۲۱- ادریسی، (ابو عبدالله محمد بن محمد بن محمد بن عبدالله بن ادريس معروف به شریف ادريسي)، نزهةالمشترقی فی اختراق الاقلاق، (تألیف ۵۴۸ ق.)

توضیح: نام دیگر کتاب ادريسي، روجز یا کتاب روجزی است (منتسب به روجه دوم) بجز متن کامل نزهةالمشترقی، متن کوتاهتری نیز هست که در ۱۵۹۲ م. (۱۰۰۰ق) در رم به چاپ رسیده است و در ۱۶۱۹ م. (۱۰۲۸ق) دو دانشمند مارونی آن را به لاتینی ترجمه کردند. (نگاه کنید به: دایرةالمعارف بزرگ اسلامی ج ۷،

صفحه ۳۳۳)

۲۲- ادريسي (ابو عبدالله محمد بن محمد)، صفالمغرب و ارض السودان و مصر و الاندلس (مأخوذ من کتاب نزهةالمشترقی فی اختراق الاقلاق)، اورینتال پرس (آستردام، ۱۹۶۹) ۲۴۲ + ۲۹۳ + [۲۴] ص.

توضیح: این کتاب متن عربی همراه با ترجمه فرانسه است که به صورت افست از روی چاپ لینن (۱۸۶۶م) صورت گرفته است.

۲۳- ادريسي، (ابو عبدالله محمد بن محمد)، وصف الهند و ملجورها من البلاد (مأخوذ من کتاب نزهةالمشترقی فی اختراق الاقلاق)، جمع آوری و تصحیح س. مقبول احمد (جهت اخذ درجه دکتری از دانشگاه آکسفورد) الجامعة الاسلامیة (علیگه ۱۹۵۴) ۸۴+۹+۱۵ ص مقدمه انگلیسی.

۲۴- ابن جیبر (محمد بن احمد بن جیبر)، سفرنامه (ابن جیبر)، (تألیف ۵۸۰)، ترجمه پرویز اتابکی، انتشارات آستان قدس رضوی، (مشهد ۱۳۷۰) ۴۲۲ ص.

توضیح: نخستین بار دوزی (Dozy) شرق شناس هلندی و نیز میگله آماری (Michele Amari) مورخ و اسلام شناس ایتالیایی بخشی از سفرنامه ابن جیبر به ویژه مطالبی را که وی پیرامون جزیره سسیل نوشته بود ترجمه کردند شیخ محمد عیاد طنطاوی، استاد زبان و ادبیات عرب در دانشگاه سن پترزبورگ تحقیقات درباره آثار ابن جیبر را پی گرفت. ولی انتشار متن کامل سفرنامه و ترجمه آن مرهون زحمت ویلیام رایت (william wright) دانشمند غرب شناس انگلیسی است که در ۱۸۵۲ با عنوان سفرهای ابن جیبر در لینن به چاپ رسید. چلستینو اسکیاپارالی (Celestinoschiaparelli) دانشمند ایتالیایی نیز ترجمه بسیار مطلوبی از آن ارائه نمود که در سال ۱۹۰۶ م. منتشر شد. دخویه کار رایت و اسکیاپارالی را دنبال کرد و سفرنامه مزبور را در سال ۱۹۰۷ جزو انتشارات گیب منتشر ساخت. سه ترجمه از رحله ابن جیبر تاکنون منتشر شده است که یکی ترجمه اسکیاپارالی به ایتالیایی (۱۹۰۶ م) و دیگری ترجمه برود

هرست (R. J.C. Broadhurst) به انگلیسی (۱۹۵۲ م) و سومی ترجمه گودفرو دموومبین (Gaudefroy Demombyns) به فرانسه است (۱۹۵۲ م) (نگاه کنید به دایرةالمعارف بزرگ اسلامی ج ۳، صفحه ۲۰۶ و ۲۰۷).

ترجمه فارسی سفرنامه ابن جیبر از روی چاپ دخویه (۱۹۰۷م) و با مقابله بانسخه چاپ مکتبه العربیة در بغداد (۱۹۳۷م) بعمل آمده است.

۲۵- مازنی (ابو عبدالله محمد بن محمد بن عبد الرحیم المازنی القیسی اندلسی)؛ تحفة الایاب و نخبة الاعیاب

توضیح: این اثر توصیف جغرافیایی سفرهای دور و دراز مازنی است. لو که از معاصران ادريسي بوده در سال ۴۲۳ در غرناطه متولد شد و از سال ۵۰۸ به سفرهای دور و دراز پرداخت. چند سالی نیز برای کسب علم در خراسان اقامت گزید اثر دیگری نیز دارد که گزارش سفرهای او به اسپانیه آفریقه دمشق اردبیل سواحل دریای خزر، دربند و سرزمین خزرها به نام نخبة الانهان فی عجایب البلدان شناخته می شود. دو اثر بسیار مشهور دیگر وی عبارت است از المغرب عن بعض عجایب البلدان و تحفة الکبار فی اشعار البحار (درباره سفرهای دریایی).

(نگاه کنید به: خدمات مسلمانان به جغرافیا، صفحه ۴۹).

۲۶- محمد ابن محمود همدانی (بن احمد طوسی)؛ عجایب نامه (عجایب المخلوقات و غرائب الموجودات)، تألیف نیمه دوم قرن ششم، ویرایش متن: جعفر مدرس صادقی، نشر مرکز (تهران، ۱۳۷۵)، سی و هشت + ۵۶۸ ص.

توضیح: این کتاب به ابوطالب طغرل بن ارسلان آخرین پادشاه سلجوقی (۵۷۱ - ۵۹۰ ق) تقدیم شده است. این اثر اول بار توسط منوچهر ستوده تصحیح و منتشر شده بود. با این مشخصات: عجائب المخلوقات و غرائب الموجودات بنگاه ترجمه و نشر کتاب (تهران، ۱۳۴۵) ۳۵ + ۷۱۱ ص.

تالیفات قرن هفتم

۲۷- محمد بن نجیب بکران (خراسان)؛ جهان نامه (تألیف ۶۰۵ ق) به کوشش محمد امین ریاحی، انتشارات کتابخانه ابن سینا (تهران ۱۳۴۲)، ۲۴ + ۱۳۹ ص.

توضیح: تحقیقات راجع به جهان نامه نخستین بار در اروپا به سال ۱۸۶۱ میلادی توسط یک مستشرق فرانسوی بنام رنو (Renaud.J.T) آغاز شد. سپس خاورشناسی روسی بنام یو. ا. بور شچفسکی با تصحیحات و فهرست های ضمیمه آن را به صورت چاپ عکسی منتشر کرد. مقدمه ارزشمند این خاورشناس توسط محسن ابراهیمی ترجمه و در ابتدای جهان نامه آورده شده است.

۲۸- یاقوت حموی (شهاب الدین ابی عبدالله یاقوت بن عبدالله الحموی)؛ معجم البلدان، (تألیف ۶۲۳ ق) تصحیح محمد امین الخنجی، مطبعه السامعه (قاهره ۱۹۰۶، ۱۳۳۳ ق)، چاپ اول، ۸ جلد، ۱، ۳۹۸ ص؛ ج ۲، ۴۴۶ ص؛ ج ۳، ۵۰۳ ص؛ ج ۴، ۴۱۷ ص؛ ج ۵، ۴۴۵ ص؛ ج ۶، ۴۱۶ ص؛ ج ۷، ۳۴۷ ص؛ ج ۸، ۵۳۶ ص؛ مصحح این اثر، دو جلد نیز تحت عنوان «معجم العمران فی المستترک علی معجم البلدان» افزوده است. ج ۹، ۳۹۲ ص؛ ج ۱۰، ۳۶۰ ص.

توضیح: معجم البلدان توسط استاد علینقی منزوی به فارسی ترجمه شده و در حال حاضر در مرحله چاپ است.

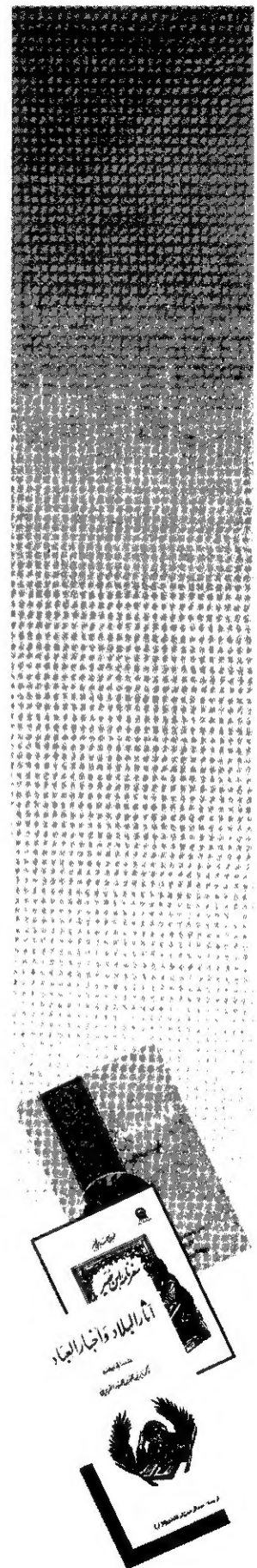
۲۹- یاقوت حموی (شهاب الدین...)؛ المستترک وضعاً و المقترق صفحاً تصحیح و تحشیه و مقدمه از فردیناند ووستنفلد.

۴۷۵ ص به همراه ۴۵ صفحه ضمیمه و ۱۸ صفحه مقدمه آلمانی. توضیح: این اثر که در واقع زبده و برگزیده ای است از معجم البلدان نخستین بار توسط مستشرق معروف ووستنفلد در سال ۱۸۴۶م. در گوتینگن به طرز جالب و دلپذیر چاپ شده است. گزیده این اثر بویژه قسمتهای مربوط به ایران (ایران روزگار یاقوت) به فارسی ترجمه شده است. با این مشخصات:

برگزیده مشترک یاقوت حموی، ترجمه محمد پروین گنابادی، انتشارات ابن سینا (تهران ۱۳۴۷) ۲۴۵ ص.

۳۰- قزوینی (امام زکریا بن محمد بن محمود القزوینی)؛ آثار البلاد و اخبار

العبد (تالیف ۶۷۴ ق) تصحیح سید محمد شاهمرادی، انتشارات دانشگاه تهران، (تهران ۱۳۶۱ و ۱۳۷۳) ج اول، چهل و یک + ۴۰۲ ص، جلد دوم دوازده + ۵۲۵ ص.

توضیح: اثر مزبور در قرن هفتم تالیف شده و در قرن یازدهم توسط مترجمی توانا بنام محمدمراد بن عبدالرحمن با نثری مطلوب و دلنشین ترجمه شده است. قزوینی اثر دیگری نیز دارد به نام: عجایب المخلوقات.

۳۱- قزوینی (امام زکریا بن...) آثار البلاد و اخبار العباد ترجمه و اضافات از جهانگیر میرزا قاجار، به تصحیح و تکمیل میر هاشم محدثه انتشارات امیر کبیر (تهران ۱۳۷۳) ۷۸۰ ص.

توضیح: این اثر نخستین بار توسط شرق شناس معروف آلمانی فردیناند ووستنفلد در گوتینگن چاپ و منتشر گردید خوشبختانه مقدمه آلمانی این مستشرق توسط دکتر عبدالکریم گلشنی ترجمه شده و در آغاز کتاب آورده شده است.

۳۲- شیخ الربوة (شمس الدین ابی عبدالله محمد بن ابی طالب الاتصاری الدمشقی ۷۲۷ - ۶۵۴ م) نخبة الدهر فی عجائب البر والبحر، دارالاحیاء التراث العربی (بیروت ۱۹۸۸ م ۱۴۰۸ ق) ۲۸۱ ص.

توضیح: این کتاب برای نخستین بار توسط یک خاور شناس معروف آلمانی بنام فراهن (Frahen) تصحیح و در سال ۱۸۶۶ در پترزبورگ انتشار یافت. همچنین ترجمه فرانسه آن در سال ۱۸۷۴ م. در کینهاگ انتشار یافت. همچنین در سال ۱۹۲۳ م. توسط دورن (B.Dorn) در لایپزیک منتشر شد. قطع بزرگ ۲۸۵۰ ص + C * مقدمه و اعلام لاتین.

تالیفات قرن هشتم

۳۳- بغدادی (صفی الدین عبدالامون بن عبدالحق البغدادی) مرصدا الاختلاص علی أسماء الأشکنة و البقاع تحقیق و تعلیق: علی محمدالبجاولی، دارالاحیاء الکتب العربیة (بیروت ۱۹۵۴ م ۱۳۷۳ ق). چاپ جدیدتر: دارالجلیل (بیروت ۱۹۹۲ م ۱۴۱۲ ق) ۳ جلد ح + ۱۶۲۰ ص.

توضیح: این اثر سه جلدی مختصر معجم البلدان یا قوت حموی است که صفی الدین بغدادی (۷۰۰-۶۹۹ ق) متن معجم البلدان را خلاصه کرده و ضمائم معلودی به آن افزوده است.

۳۴- ابوالفداء (عمادالدین اسماعیل) تقویم البلدان، (تألیف ۷۲۱ ق)، ترجمه عبدالمحمد آیتی، انتشارات بنیاد فرهنگ ایران (تهران ۱۳۴۹) ۶۹۸ ص. توضیح: در سال ۹۹۷ ق. شخصی به نام سپاهی زاده این اثر را به ترتیب حروف الفباء تنظیم کرد و با اضافاتی «توضیح المسالك الى معرفت البلدان و الممالك» نامید. تقویم البلدان در سال ۱۸۴۰ م. به وسیله رنو (Reinaud) و دسلان (Deslane) با مقابله چند نسخه دیگر به شیوه‌ای دلپذیر به طبع رسید. در سال ۱۸۴۸ م. ترجمه قسمتی از آن به زبان فرانسوی به قلم رنو و ۲۵ سال بعد در سال ۱۸۸۳ ترجمه قسمت دیگر کتاب به همان زبان به قلم گیارد (Guyard) نشر یافت. ترجمه استاد آیتی از روی چاپ منقح رنو انجام گرفته است.

۳۵- مستوفی، حمدالله: نزهة القلوب (تألیف ۷۴۰ ق)، به اهتمام و تصحیح و به همراه مقدمه‌ای به زبان انگلیسی: گای لستررئج، انتشارات دنیای کتاب (تهران ۱۳۶۲) ۳۷۸ ص به همراه ۱۷ صفحه مقدمه انگلیسی.

توضیح: از نزهة القلوب نسخه‌های خطی فرلوانی در دست است. چاپ سنگی کامل آن در سال ۱۳۱۱ ش. صورت گرفته و سپس لستررئج ترجمه آن را در سلسله انتشارات گیب چاپ و منتشر کرده است.

۳۶- ابن بطوطه: سفرنامه ابن بطوطه ترجمه محمدعلی موجد مؤسسه انتشارات آگاه (تهران ۱۳۷۰) ۲ جلد اول ۶۳۹ ص (نورده + ۴۹ صفحه دیباچه تازه بر چاپ پنجم و نیز مقدمه) جلد دوم ۵۱۶ ص.

توضیح: متن کامل سفرنامه ابن بطوطه همراه با ترجمه فرانسوی نخستین بار توسط دو تن از مستشرقین نامی فرانسه به نام سانگینی (B.R.sanguinetti) و دفومری فرانسوی (C.Defremery) در پاریس به سال ۱۸۵۳ م. چاپ شد. و جایهای مختلف در کشورهای عربی بر مبنای همین چاپ صورت گرفت. پرفسور گیب در ۱۹۲۸ م. برگزیده‌ای از سفرنامه را به انگلیسی منتشر کرد. اما ترجمه کامل انگلیسی بنا بود در پنج مجلد چاپ شود که

سه مجلد آن تا زمانی که گیب در قید حیات بود ترجمه و در سالهای ۱۹۵۸، ۱۹۶۱، ۱۹۷۱ و در سلسله انتشارات انجمن هالکویت به چاپ رسید.

۳۷- العمری (شهاب الدین احمد بن یحیی بن فضل الله العمری، متوفی ۷۴۹ ق)، مسالك الابصار فی ممالك الانصار، چاپ تصویری به کوشش فواد سزگین، معهد تاریخ العربیة و الاسلامیة (فرانکفورت ۱۹۸۸ م ۱۴۰۸ ق) ۲۷ جلد. ۳۸- گمنام: هفت کشور یا صورالاقالیم (تألیف ۷۴۸ ق) تصحیح منوچهر ستوده انتشارات بنیاد فرهنگ ایران (تهران ۱۳۵۳) سی و هفت + ۱۳۷ ص. توضیح: این اثر که برای امیر میارز الدین محمد از سلاطین آل مظفر نوشته شده است با عناوین شرح اقالیم سبعه، عجایب البلدان و هفت اقلیم نیز مشهور است.

تالیفات قرن نهم

۳۹- حافظ ابرو (شهاب الدین عبدالله خوافی، متوفی ۸۳۳ ق)، جغرافیای تاریخی حافظ ابرو^۵ (مشتمل بر جغرافیای تاریخ دیار عرب مغرب اندلس، مصر و شام) تصحیح تحقیق و مقدمه از صادق سجادی دفتر نشر میراث مکتوب و انتشارات بنیان (تهران ۱۳۷۵) جلد اول، ۳۹۴ ص

توضیح: این اثر از سده پیش موضوع بحث و پژوهش خاورشناسان دانشمندی چون بارتلد، فلیکس، تاوئر، کراچکوفسکی و دیگران بوده است. کتاب جغرافیای حافظ ابرو که نویسنده نامی برای آن تعیین نکرده، تا اواسط سده ۱۹ م. ناشناخته بود. در ۱۸۴۲ م. یارمحمدخان حاکم هرات نسخه‌ای از آن را به راولپنسون اهداء کرد ولی نویسنده آن شناخته نشد. نسخه مذکور سپس به موزه بریتانیا راه یافت و سرانجام ریو از طریق مقایسه آن با نقل قولهایی که ویلیام اوزلی از جغرافیای حافظ ابرو در سفرنامه خود آورده بود، معلوم ساخت که همان کتاب جغرافیای حافظ ابروست اما شناسایی کامل کتاب مرهون کوشش‌های استاد بارتلد است که مقاله‌ای تحقیقی درباره این کتاب منتشر کرد و اهمیت آن را نشان داد و در آثار خود درباره جغرافیای تاریخی و تاریخ خراسان و ترکستان از آن بهره برد. (مقدمه مصحح ص ۱۹)

۴۰- حافظ ابرو (شهاب الدین...)، جغرافیای خراسان (ربع هرات) تصحیح نجیب مایل هروی، بنیاد فرهنگ ایران (تهران ۱۳۴۹)

توضیح: بخش دیگری از جغرافیای حافظ ابرو که مشتمل بر جغرافیای خراسان است به کوشش خاتم کراولسکی در ویسبان منتشر شده است.

۴۱- حافظ ابرو (شهاب الدین...)، جغرافیای تاریخی خراسان در تاریخ حافظ ابرو، تصحیح [۱] غلامرضا ورهرا، انتشارات اطلاعات (تهران ۱۳۷۰) توضیح: این اثر در واقع «فتباسی»^۶ است از «جغرافیای خراسان» که به کوشش خاتم کراولسکی در ویسبان منتشر شده است. با این مشخصات

D.Krauwlusky: Hurasan zur timurdenzeit nach demtarih e hafez e Abru, Wiesbaden, ۱۹۸۲

۴۲- الظاهری (غریس الدین خلیل بن شاهین الظاهری، متولد ۸۲۴ ق)، زبدة کشف الممالک و بیان الطرق و المسالك تصحیح پولس راویس (Paul Ravaisse) مطبعة جمهوریة (پاریس ۱۸۹۴ م ۱۳۱۱ ق) چاپ منقح و بسیار دلپذیری است، ۱۵۷ ص.

توضیح: مؤلف در مقدمه می‌گوید که ابتدا کتابی تحت عنوان کشف الممالک و بیان الطرق و المسالك در دو مجلد و در چهل باب تصنیف نمودم چون مفصل شد در یک جلد و در ۱۲ باب خلاصه کردم و آن را زبدة لکشف الممالک و بیان الطرق و المسالك نامیدم.

۴۳- حمیری (ابی عبدالله محمد بن عبدالله بن عبدالمنعم الحمیری) صفة جزيرة الاندلس (منتخبه من کتاب الروض المحطار فی خبر الاقطار و هو معجم جغرافی تاریخی). (تاریخ اتمام تألیف ۹۰۰ ق)، تصحیح، تعلیقات و حواشی از ا.لیفی، پروفنصال (E.Levi-Provenocal) (قاهره ۱۹۲۷ م-لین ۱۹۳۸ م) قطع بزرگ عربی ۲۳۰ ص، فرانسه ۳۱۰ ص + ۳۴ ص مقدمه و یک برگ نقشه.

۴۴- عالمی (ابوالفضل بن مبارک ناتوری فیضی): آئین اکبری، چپ سنگی، لکهنو، نول کشور ۳ جلد (۷۰ + ۴۴۴ + ۴۸۸ + ۸۶۸ ص)

توضیح: عالمی (۱۰۱۱. ۹۵۷ ق) یکی از ستارگان درخشان عصر مغول در دوره جلال‌الدین محمدباقر است این اثر به پارسی نوشته شده است. اشارات جغرافیایی کتاب شامل توصیفی است از زمینهای سستی بر پایه اقلیم و مسلحی عمومی صحنه جغرافیایی هند در دوران مغولان هند با گزارشهای مفصل از ولایات مغول (نگاه کنید به: خلمات مسلمانان به جغرافیه ص ۶۲).

قرن یازدهم

۴۵- رازی، امین احمد؛ هفت اقلیم (تألیف ۱۰۰۲ ق) با تصحیح و تعلیق جواد فاضل. لویه (بی تا)، ۳ جلد

توضیح: این مؤلف که اهل ری بود در دوران اکبر شاه از هند دین کرده و گزارش مفصلی درباره هند نوشته است. نوشته‌های جغرافیایی او «هفت اقلیم» است که در آن ذیل نام هر کشور یا هر شهر، گزارش از جغرافیه تاریخ عجیب و غریب و محصولات اصلی آن آورده است. بعضی از دانشمندان این کتاب را بهترین و نخستین دایره‌المعارف به زبان پارسی می‌دانند که به روش جغرافیایی ترتیب یافته است. (نگاه کنید به: خلمات مسلمانان به جغرافیه صص ۶۲ و ۶۳).

۴۶- صفی‌الدین محمد بن محمد هاشم حسینی قمی: خلاصه البلدان (تألیف ۱۰۹۹ ق) به کوشش حسین منرسی طباطبائی، انتشارات حکمت (قم بی تا) ۳۶۹ ص

توضیح: این کتاب از جهتی، تاریخی نو برای شهر قم در نیمه دوم سده یازدهم است و از دیدی دیگر کلی است در ضمن «المسالك والممالك». نسخه اصل این اثر در موزه بریتانیا بوده که از روی فیلمی برای دانشگاه تهران تهیه شده و همین نسخه اساس این چاپ قرار گرفته است.

تالیفات قرن دوازدهم

تالیفات قرن سیزدهم

۴۷- تحویلدار، حسین بن محمدباقر اهیم: جغرافیای اصفهان (جغرافیای طبیعی و انسانی و آثار اصف شهر) (تألیف قرن ۱۳) به کوشش منوچهر ستوده مؤسسه مطالعات و تحقیقات اجتماعی (تهران، ۱۳۳۲) ۱۵۰ ص

تالیفات قرن چهاردهم

۴۸- محمد مهدی بن محمدرضا الاصفهانی: نصف جهان فی تریف الاصفهان (تألیف ۱۳۰۸) به تصحیح و تحشیه منوچهر ستوده انتشارات امیرکبیر، (تهران ۱۳۴۰) ۴ + ۳۳۳ ص.

توضیح: نسخه منحصر به فرد این اثر جزء کتبی بوده که سرالبرت هوتوم شیندلر هنگام مسافرت به ایران خریداری کرده است. سپس ادوارد براون مطالعاتی بر روی آن انجام داده است.

۴۹- اعتماد السلطنه (محمد حسن خان): مرآة البلدان به کوشش عبدالحسین نوبلی و میرهاشم محدث انتشارات دانشگاه تهران (تهران، ۱۳۶۷) ۲ جلد (جلدهای ۱ و ۴).

توضیح: این کتاب که براساس کتب جغرافیایی مولفین قدیم و سفرنامه سیاحان و مکشوفین جدید نوشته شده متأسفانه ناتمام مانده است. مرآة البلدان به ترتیب الفبایی و بیشتر بر اساس مطالب یاقوت حموی تنظیم شده است. جلد اول تا حرف «ت» و جلد چهارم تا حرف «ج» می‌باشد.

۵۰- اعتماد السلطنه (محمد حسن خان): تطبیق لفت جغرافیایی قدیم و جدید تصحیح میرهاشم محدث انتشارات امیرکبیر، (تهران ۱۳۶۷) ۲۰۴ ص

۵۱- عارف، محمد: جغرافیای علم اسلام (تألیف ۱۳۰۹ ق) تصحیح مقدمه و توضیحات: صدیقه سلطانی فر، انتشارات بخش فرهنگی دفتر مرکزی جهاد دانشگاهی (تهران، ۱۳۶۹) ۲۲۲ ص

توضیح: این اثر از زبان ترکی به فارسی ترجمه شده است. پی نوشت‌ها:

۱- نفیس احمد: خلمات مسلمانان به جغرافیه ترجمه حسن لاهوتی، انتشارات آستان قدس رضوی (مشهد ۱۳۶۷) ص ۲۱.

۲- از جمله منابع تاریخی می‌توان به فتوح البلدان بلاذری و مروج الذهب مسعودی اشاره کرد. غالباً در این گونه منابع تاریخی مطالب پراکنده‌ای در خصوص جغرافیای تاریخی وجود دارد. از آنجا که تنها مطالب اندکی از این دسته از منابع تاریخی به جغرافیای تاریخی مربوط می‌شود در این کلیشناسی آورده نشد.

۳- مقبول احمد: علم جغرافیا و تطورات آن در جهان اسلام، ترجمه احمد آرام، مجله معارف اسلامی، سال اول، مرداد ۱۳۳۶، شماره سوم، ص ۹۹.

۴- مقبول احمد: پیشین ص ۹۷ و نیز محمدی ملایری: محمد، تاریخ و فرهنگ ایران در دوران انتقال از عصر ساسانی به عصر اسلامی، جلد دوم: دل ایرانشهر، انتشارات توس (تهران، ۱۳۷۵) ص ۱۷۶ و ص ۵۰۹۴.

۵- کراچکفسکی، اکتایوس: تاریخ الادب الجغرافی العری، ترجمه به عربی صلاح‌الدین عثمان هاشم القسم الاول، جامعة الدول العربیة ص ۶۹۹.

۶- نفیس احمد: پیشین ص ۳۰.

۷- این خردبده نیز به گفته خود او در مقدمه کتابش اثر بطلمیوس را ترجمه کرده و از آن بهره برده بود. نگاه کنید به: المسالك والممالك ترجمه حسین قره‌چاقلو، ناشر، مترجم (تهران، ۱۳۷۰) صص ۱ و ۲.

۸- محمدی ملایری، محمد: پیشین ص ۱۷۶؛ این ندیم: محملین اسحاق: کتاب القهرست ترجمه و تحقیق محمدرضا تجدد انتشارات امیرکبیر (تهران ۱۳۶۶) ص ۳۲۸.

۹- محمدی ملایری، پیشین ص ۱۷۶.

۱۰- برای یک بررسی و معرفی اجمالی این اثر نگاه کنید به: نصرالله صالحی: این خردبده و دل ایرانشهر، کتاب ماه (تاریخ و جغرافیا) سال دوم، شماره ۱۸.

۱۱- برای یک بررسی و معرفی اجمالی این اثر نگاه کنید به: عبدالرسول خیراندیش: عجایب الاقالیم... اثری دقیق از مؤلفی گمنام کتاب ماه (تاریخ و جغرافیا) سال اول، شماره اول، آبان ۱۳۷۶، ص ۴.

۱۲- شایق، هاشم: اشکال العالم یا مسلك و ممالك آریانا شماره ۱ و ۲ (کابل ۱۳۳۱).

۱۳- نفیسی، سعید: ترجمه اشکال العالم، مجله راهنمای کتب، شماره سوم، سال دوم، آذرماه ۱۳۳۸.

۱۴- برای یک بررسی و معرفی اجمالی این اثر نگاه کنید به: عبدالرسول خیراندیش: مسالك الاصار... بزرگترین اثر جغرافیای تاریخی تألیف شده بوسیله مسلمانان، کتاب ماه (تاریخ و جغرافیا) سال دوم، شماره دوم، آذر ۱۳۷۷، صص ۱۷-۱۵.

۱۵- برای یک بررسی و معرفی اجمالی این اثر نگاه کنید به: محمدجواد ابرار: جغرافیای حقا ابرو، اثری ارزشمنند از عصر تیموریان، کتاب ماه (تاریخ و جغرافیا) سال اول، شماره دوم، آذر ۱۳۷۶، صص ۲۰-۱۸.

۱۶- همان.

منابع و مأخذ (منابعی که در تهیه این کتابشناسی از آنها بهره گرفته شده است):

(۱) افتدنی جمال، الجغرافیا عندالمسلمین، دارالکتبالبائی، (بیروت ۱۹۸۲)

(۲) حمیة عبدالرحمن: اعلام الجغرافیین العرب و مقتطفات من آثار هم دارالفرق (دمشق، ۱۴۰۴ ق)

(۳) صبری، محمدحسن، الجغرافیین العرب، مطبعة القضاء (نجف ۱۹۵۸)

(۴) سطحی ابوالقاسم: فرهنگ خورشناسان، انتشارات سطحی (تهران، ۲۵۳۶)

(۵) نفیس احمد: خلمات مسلمانان به جغرافیه ترجمه حسن لاهوتی، انتشارات آستان قدس رضوی (مشهد ۱۳۶۷)

(۶) کراچکفسکی: تاریخ الادب الجغرافی العری، ترجمه به عربی صلاح‌الدین عثمان هاشم، جامعة الدول العربیة (بی‌جلبی تا)

(۷) محمدی ملایری، محمد: تاریخ و فرهنگ ایران (در دوران انتقال از عصر ساسانی به عصر اسلامی) جلد ۲، بخش اول، انتشارات توس (تهران، ۱۳۷۵)

(۸) استرنج، جغرافیای تاریخی سرزمینهای خلافت شرقی، ترجمه محمود عرفان، انتشارات علمی و فرهنگی، (تهران ۱۳۶۷)

(۹) مقبول احمد: تشریح تاریخچه جغرافیا در تمدن اسلامی، ترجمه محمدحسن گنجی، بنیاد دایره‌المعارف اسلامی با همکاری مرکز نشر دانشگاهی، (تهران ۱۳۶۸)

(۱۰) فرشاد مهدی: تاریخ علم در ایران، جلد اول، انتشارات امیرکبیر (تهران ۱۳۶۵)

(۱۱) دایره‌المعارف بزرگ اسلامی، (۸ مجلد)

